

Тільки разом

Фонд Ігоря Палиці

«Фонд – це серце,
це душа, це те,
що я відчуваю»

Ігор ПАЛИЦЯ

www.tilkyrazom.com.ua

№ 13 (61) від 6 квітня 2017 року

tilkyrazom@gmail.com

РУКА ДОПОМОГИ

В Офісі розвитку кварталу (ОРК) Фонду Ігоря Палиці «Тільки разом», що на вулиці Гордіюк, 37 у Луцьку, щодня є відвідувачі. Сюди приходять лучани 40-го кварталу з найрізноманітнішими питаннями та проблемами: як створити ОСББ, провести ремонтні роботи в будинку, облаштувати прибудинкову територію, зробити навчання дітей комфортним. Для лучан Офіс розвитку кварталу – своєрідна платформа для спілкування, рука допомоги у складних життєвих ситуаціях. Мешканці кварталу знають: тут їх вислухають та підтримають.

Знайомство лучанки Яни Рожко з ОРК відбулося тоді, коли жінка віддала трирічну донечку в дитсадок. Першим кроком співпраці Офісу з молодого мамою стало створення фонду розвитку «Лісова казка» в дитсадку №1. Працівники Офісу допомогли оформити документи, зареєструвати організацію, а Фонд надав стартовий грант для розвитку.

– Це об'єднує людей, які хочуть покращити не лише своє життя, але й тих, хто їх оточує, – вважає Яна Рожко. – Дуже добре, що з будь-яким питанням можна звернутися в Офіс. Дівчата завжди нададуть професійну консультацію та підтримають.

Голова ОСББ, що на Кравчука, 20, Лариса Грицюк з Офісом розвитку кварталу працює з 2015 року. Жінка каже, що спільно вдалося зробити чимало: дашки над під'їздом та підвалом, облаштувати майданчик для збору сміття. Ще один результат співпраці – відмостка по периметру будинку. Цьогоріч ініціативні мешканці вирішили навести лад у підвалах будинку. Передовсім планують встановити крани перекиртва на холодну та гарячу воду. Власне з проханням посприяти у проведенні робіт і звернулася голова ОСББ в Офіс.

– Можна сказати, що ми з Фондом разом йдемо по життю. Нашому будинку 29 років. 60% мешканців – пенсіонери. Ми не можемо самостійно впоратися з проблемами, що накопичилися. Мусимо до когось звертатися, – розповідає Лариса Грицюк. – У Офісі нас завжди вислухають та допоможуть.

Ще один постійний відвідувач Офісу розвитку кварталу, що на вулиці Гордіюк, заступник голови правління ОСББ «Добробут – 14 Б» Юрій Онищук розповідає, що саме завдяки допомозі Фонду вдалося створити ефективне ОСББ, що майже рік успішно функціонує.

ОФІС РОЗВИТКУ КВАРТАЛУ: ЗМІНЮЄМО МІСТО РАЗОМ

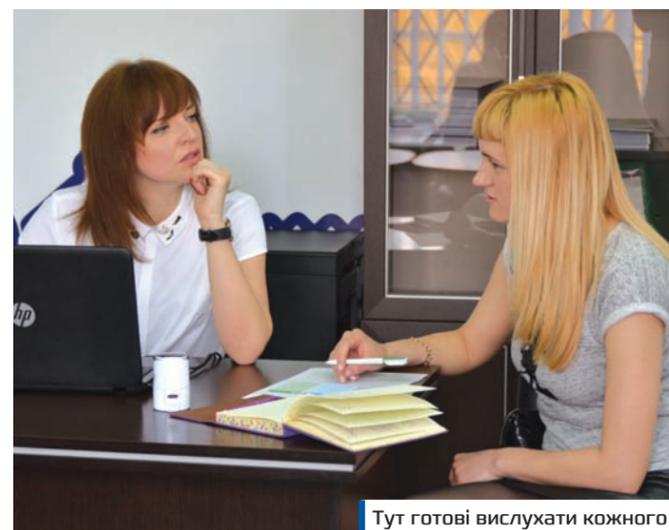
Щомісяця в ОРК приходять близько 100 відвідувачів

Депутати Сергій Балицький та Юрій Безпятак

Проблемні питання розв'язуємо разом

Тут готові вислухати кожного

– Перші кроки у створенні ОСББ були непростими. Дуже добре, що на початках ми отримали зразки документів від консультантів Фонду, поради й настанови, які допомогли правильно підготувати документацію, донести відповідну інформацію мешканцям будинку, – пригадує Юрій Онищук. – Фонд супроводжував нас у всіх починаннях. Сподіваюся, співпраця триватиме і в майбутньому.

Пан Юрій розповідає, що за період діяльності ОСББ вдалося встановити систему енергоощадного освітлення в будинку. Це допомогло зменшити витрати на електроенергію у чотири-п'ять разів. Також за підтримки Фонду встановили лічильник теплової енергії.

– Офіс розвитку кварталу – фундамент, ґрунтуючись на якому, ініціативні лучани можуть зробити

перший крок, що призведе до позитивного результату. Коли робиш такі кроки, дуже важливі розуміння та підтримка в тому напрямку, яким ідеш. У цьому плані Фонд надає дуже важливу допомогу та підтримку, – переконаний Юрій Онищук.

Також ОРК, що на Гордіюк, слугує майданчиком для зустрічей лучан із депутатами Луцької міської ради від «Українського об'єднання патріотів – УКРОП» Сергієм Балицьким, Юрієм Безпятаком та Петром Бойком.

– Люди знають, у які дні ми приймаємо, і приходять до нас із різними проблемами та зверненнями, – розповідає Сергій Балицький.

Щомісяця в ОРК приходять близько 100 відвідувачів. За потреби працівники Офісу зустрічаються з громадою у вихідні, беруть участь

в установчих зборах.

У такий непростий для країни час люди здебільшого йдуть із проханнями допомогти розв'язати проблеми. Проте є й ті, хто прагне змін та знає, як їх реалізувати. За період роботи Офіс допоміг створити 18 ОСББ, вуличний комітет, також посприяв батькам у створенні фонду розвитку в трьох навчальних закладах.

Керівник Офісу розвитку кварталу Інна Карманчикова працює фактично з самого відкриття ОРК. Вона знає усі проблеми кварталу та його жителів, а людей, із якими працює, називає родиною, яка трудиться над розв'язанням спільних питань.

– Ми готові вислухати кожного і посприяти у розв'язанні його питання. Підключаючи небайдужу громаду, маленькими крока-

ми можемо змінити довколишній світ, – переконана керівник ОРК. – Насамперед потрібно прийти й не боятися висловити свою ідею. Вона неодмінно матиме підтримку.

Загалом у Луцьку активно функціонують вісім Офісів розвитку кварталу, де лучани можуть знайти розуміння та підтримку. ОРК на Гордіюк, 37 – один з найбільших, адже розташований у спальному районі міста, де проживає близько двадцяти тисяч людей.

– Для багатьох ОРК – єдина можливість подолати перешкоди. Силами однієї людини це годі зробити. Тільки разом, якщо змінимо свою свідомість, погляди на життя, зможемо досягнути успіху, – підкреслив координатор центру розвитку міста Олександр Жариков.

Ірина ЮЗВА

Команда Фонду «Тільки разом» – це воляни, які прагнуть змін на краще

Фонд Ігоря Палиці «Тільки разом»

м. Луцьк, вул. Винниченка, 26
тел. (0332) 78-22-08, 78-22-07

 ІНІЦІАТИВА ГРОМАДИ

Село Серхів, що на Маневиччині, – мальовнича польська глибинка, до якої веде добрих 15 кілометрів бездоріжжя. У місцевій дев'ятирічній школі здобувають знання 80 учнів. Директор Наталія Паламар, яка 20 років очолює навчальний заклад, та громада села переконані: школа має майбутнє. Проте місцеві чиновники твердять, що заклад приречений на закриття.

Серхівська школа складається з трьох будівель – польської, якій понад сотня років, радянської та української. Як і в більшості навчальних закладів, проблем тут вистачає, адже фінансування від держави фактично немає.

– Парти, за якими навчаються діти, у школу завезли ще в 1978 році. Діти сидять, як у середньовіччі – на ослонах. Торік спонсори надали 20 стільців. Кілька парт нам передали зі Старого Чорториська, – розповідає Наталія Паламар.

Зі слів директора, єдине, що

ШКОЛУ, ЯКУ ВЛАДА КИНУЛА НАПРИЗВОЛЯЩЕ, РЯТУЮТЬ УСІМА СИЛАМИ

виділив відділ освіти перед початком навчального року, – фарба. Проте вона виявилася неякісною і за кілька тижнів почала стиратися. Люди кажуть, що районна адміністрація не дозволяла залучати в школу кошти батьків та спонсорів. З одного боку, це ніби й добре, з іншого – школа насправду опинилася на межі виживання.

Коли директор дізналася, що відповідно до рішення Волинської обласної ради, місцевим бюджетам було спрямовано субвенцію в 5 мільйонів 25 тисяч гривень на будівництво внутрішніх убиралень, сподівалася, що і її школа тепер матиме кімнати гігієни. Та голова Маневичької РДА Андрій Ліндюк вирішив по-іншому.

– Голова РДА «перекреслив» наші туалети. Коли я поїхала до нього на прийом, він категорично сказав, що в Серхові школа не має майбутнього. Хоча в районі ли-

Проект реалізували разом

шився майже мільйон невикористаних коштів, – пригадує Наталія Паламар.

Проте серхівська громада впевнена у зворотньому: їхнє село перспективне, і закриття школи люди не допустять. Серхівчани побачили, що годі чекати допомоги від влади, і взяли ситуацію у свої руки.

Улітку ініціативна група батьків майбутніх першокласників звернулася в маневичьке представництво Фонду Ігоря Палиці «Тільки разом» із проханням допомогти облаштувати клас, де навчатимуться їхні діти.

– Батьки занепокоїлися здоро-

в'ям своїх дітей. Адже у класі не було відповідних умов для навчання. Вони написали проект, знайшли співфінансування. Тепер першокласники сидять на зручних стільцях за новими партами. Також у рамках проекту придбали сучасну стінку, – підсумовує керівник представництва Фонду в Маневичькому районі Надія Борисюк. – За останні півроку громада зробила у школі досить радикальні зміни.

До речі, це не перший проект Фонду, реалізований у Серхівській школі. За рік до цього в закладі замінили старі вікна та двері на енергозберігальні.

Після реалізації проекту з об-

лаштування класу для першачків директор, заручившись підтримкою колег та односельчан, узялася за будівництво внутрішніх убиралень.

Для початку об'єднали три будівлі в одне приміщення. До благого діла долучилися не лише педагоги та батьки, а й жителі села, випускники школи, підприємці. Зараз серхівчани трудяться над облаштуванням санітарної кімнати. Школа працює у дві зміни: до обіду навчаються діти, а після закінчення уроків до роботи беруться майстри. До речі, все роблять працівники школи та батьки. Попереду ще багато роботи, та люди налаштовані рішуче.

– Усе, що тут зроблено, – своїми руками. Жоден начальник відділу не долучився. Я думаю, що ми впораємося. У нашій школі прекрасний молодий колектив, хороші батьки. Без їхньої підтримки в мене нічого не вийшло б, – зауважує директор.

Йдемо з Наталією Іванівною школою. Вона розповідає, як було раніше: де стояла стіна, як розділили клас, ділиться планами. Видно, що жінка живе цією школою. Вона як ніхто розуміє: якщо зараз відступити, то село насправду лишиться без майбутнього.

Ірина ЮЗВА

Р.С. Коли публікацію готували до друку, стало відомо, що з ініціативи депутата Волинської обласної ради від УКРОПу Івана Киричика все-таки виділили 100 тисяч гривень з бюджету області для будівництва санвузла у Серхівській школі. Тож є надія, що до початку нового навчального року громаді вдасться завершити розпочаті роботи.

Першокласники Серхівської школи

 АНОНС

Телеканал
«Нова Волинь»

Дайджест «Тільки разом»

вівторок, 21:30

повтор: середа, 12:00

четвер, 8:30

субота, 10:25

Передача

«3 добром у серці»

вівторок, 19:35

повтор: п'ятниця, 19:35

неділя, 8:50

Радіостанція
«Луцьк» 107,3 FM

Дайджест «Тільки разом»

четвер, 14:30

субота, 18:20

неділя, 12:30

Радіопередача

«3 добром у серці»

вівторок, 7:45, 17:45

п'ятниця, 7:45, 17:45

Волинське радіо

Дайджест «Тільки разом»

субота, 18:20

 РУКА ДОПОМОГИ

Громадська організація «Сходінка в майбутнє» вже понад рік гуртує під своїм крилом батьків особливих діток та маленьких вихованців, які потребують більше уваги й терпеливості. Спочатку це була ініціативна група, яка з часом переросла в організацію. Вони самі облаштували приміщення для занять у Луцьку на вулиці Прогресу: три кімнати з дитячими меблями, елементами сенсорної кімнати та іграшками для особливих дітей.

Як розповіла голова ГО «Сходінка в майбутнє» Мирослава Смаль, нині заняття відвідує майже півсотні дітей зі всієї Волині, є також дітки із сусідніх областей. З ними працюють фахівці, які мають десятирічний досвід роботи з особливими маленькими пацієнтами: психолог, дефектолог, логопед і музичний керівник. Мета таких занять – соціалізувати дитину, навчити бути самостійною, розраховувати на себе, а не лише на батьків.

– Заняття відбуваються щодня у групах. Групи формуємо по 6-8 діток за розумовими здібностями, аби заняття були ефективними. До нас приводять дітей від 2,5 років і до 8-10 років. Батьки дуже задоволені результатами роботи педагогів,

РОЗВИВАЛЬНІ ІГРАШКИ ДЛЯ ОСОБЛИВИХ ДІТЕЙ

Аби заняття були активними

вдячні їм за увагу й турботу. Також ми дякуємо Фонду Ігоря Палиці «Тільки разом» за можливість побувати у Буковелі з нашими дітьми. Ми змогли відпочити, оздоровитися та отримати задоволення від того, які щасливі донечки та синочки, – каже Мирослава Смаль.

Керівник Офісу розвитку кварталу на вулиці Кондзе-

левича Олена Оліфірович запевнила, що Фонд і надалі опікуватиметься такими дітьми й надаватиме можливість побувати у мальовничих Карпатах. Також вона розповіла, що ініціативна група батьків ГО «Сходінка в майбутнє» звернулася до них із проханням, щоб Фонд Ігоря Палиці «Тільки разом» посприяв у придбанні об-

ладнання для сенсорної інтеграції. Зараз у них вже встановлено кілька елементів (бульбашкова лампа та сухий басейн), а доповненням стануть якісні розвивальні іграшки з екоматеріалів: різні конструктори для розвитку моторики, дерев'яні збірні моделі й фігурки для координації рухів, сюжетно-рольові набори тощо.

Учитель-дефектолог, олігофренопедагог Наталія Литвин подякувала за іграшки, дидактичний матеріал, зазначивши, що це дуже цінне придбання.

– Вони сприятимуть сенсорному розвитку дитини, сприйняттю і формуванню уявлень про зовнішні властивості предметів: колір, величину, положення в просторі. А також допоможуть розвивати тактильне відчуття дитини – розрізняти долонькою фактуру, форму предметів, адже торкаючись до них, малюк подумки порівнює різні поверхні, що допомагає впорядкувати в голові знання про те, що його оточує, – каже Наталія Литвин.

Кожен з батьків намагається дати своїй дитині найкраще, а особливі діти потребують ще більше: турботливого ставлення та розуміння, підтримки та допомоги від тих, хто поряд.

Оксана ВАШКЕВИЧ

НАЗУСТРІЧ ОСВІТІ

Урок читання у першому класі школи села Обенижі, що на Турійщині, розпочинається з мовленнєвої розминки. Діти разом читають віршовані чистомовки. По тому беруться за вивчення нової букви – «Є». Робота з підручником чергується із завданнями на проекційному екрані. Маленькі школярі з цікавістю виконують завдання та наввипередки піднімають руки, щоб відповісти на запитання.

Нового дітей навчає учителька Діана Поліщук. Вона працює у школі лише перший рік. Проте вже зарекомендувала себе як активний педагог. У лютому в рамках тижня молодого вчителя, який щорічно проходить у районі, Діана Поліщук виборала перше місце в конкурсі «Шукаємо молоді педагогічні таланти».

На урок читання молода вчителька підготувала цікаві завдання, які презентує учням з допомогою сучасного проектора.

– Таке подання матеріалу допомагає учням краще сприймати урок, – стверджує учитель. – Одне діло, коли діти почують від учителя, інше – коли працює ще й зорова пам'ять.

ЕСТАФЕТА КОРИСНИХ СПРАВ

Дружна родина Обенижівської школи

Питання придбання мультимедійного обладнання у школу стояло давно. Та все бракувало коштів, адже у школі, яка за два роки відзначатиме 90-річчя, були нагальніші проблеми.

Цього навчального року педагоги та батьки вирішили: хай там як, а навчання дітей у школі має бути сучасним і цікавим. По допомогу звернулися в представництво Фонду Ігоря Палиці «Тільки разом» у Турійському районі. І ось завдяки співфінансуванню

громади, відділу освіти, молоді та спорту РДА і Фонду, уроки в школі тепер проходять із використанням сучасного мультимедійного обладнання.

– У цій школі працює хороший педагогічний колектив. Громада також дуже ініціативна. Вони не пошкодували ні сили, ні коштів для того, щоб реалізувати проект. Дуже легко мати справу з людьми, які хочуть працювати, які живуть своєю роботою, віддають вільний час, щоб збагатити чимось корис-

ним навчальний заклад, – зазначила керівник турійського представництва Фонду Олена Мазурак.

Анатолій Антосюк очолює школу майже тридцять років. Що таке проект і як його реалізувати, директор знає не з розповідей. Адже це – третій проект, який за останні роки було втілено на благо школи.

– Цей проект дуже важливий для школи. Діти нетерпеливо чекають, коли в них будуть уроки з використанням нового обладнання. До цього часу в нас не було такої

можливості, адже вся комп'ютерна техніка давно застаріла, – ділиться Анатолій Антосюк.

Те, що уроки стали цікавішими, помітила і мама другокласниці Вікторія Щур. Жінка каже, що діти – найголовніше, що є у житті. Тому батьки як ніхто інший хочуть, аби перебування у школі приносило чадам якомога більше задоволення.

Як удосконалити шкільну освіту, добре знає Сергій Власюк, директор школи сусіднього села Бобли, керівник районного осередку УКРОПу. За допомогою проектів у цій школі відремонтували спортзал, встановили сонячні батареї, а нещодавно Боблівська школа з допомогою Фонду також придбала мультимедійне обладнання.

– На сьогодні сільські школи не мають комп'ютерних класів. Саме тому ми змушені писати проекти, – констатує Сергій Власюк. – Добре, що є ініціативні громади, які цим опікуються. Директори шкіл, реалізувавши проект, передають естафету іншим навчальним закладам. Я передав цій (усміхається, – авт.). Тепер справа за іншими школами.

Ірина ЮЗВА

ДОШКІЛЬНЯТА

У ПОРОМІВСЬКІЙ «БДЖІЛЦІ» ГАМІРНО, ЯК У ВУЛИКУ

Жителі Поромова вже не раз пересвідчилися: увійшовши до складу об'єднаної територіальної громади, найвіддаленіші села переживають період відродження. Яскраве підтвердження цього – Поромівський ДНЗ «Бджілка». Новий сучасний дитсадок запрацював у селі після 15 років перерви. Тепер 33 малюки щоранку поспішають у затишне приміщення, щоб навчатися та розвиватися.

Вихованці дитсадка дуже люблять співати і танцювати

За словами завідувачки ДНЗ Ольги Павчук, нині в садочку займається одна різновікова група. Але колектив дитсадка і голова новоствореної Поромівської ОТГ Євген Недишук планують найближчим часом відкрити ще одну групу. Адже в селах ОТГ мешкає багато молодих родин. Вихователю ДНЗ «Бджілка» Тетяна Кондратюк наголошує: згідно із законом про обов'язкову дошкільну освіту, рік перед школою діти мають провести в колективі. У садочку вони організуються, привчаються до навчання. А вже завдання педколективу – створити їм усі умови для всебічного розвитку.

– Для облаштування дитсадка нам віддали одне крило Поромівської школи, – каже Ольга Павчук. – Починали фактично з нуля. Вхідні двері були в аварійному стані, а для здійснення навчально-виховного процесу не мали навіть елементарного обладнання. Нам підказали звернутися по допомогу в іванічівське представництво Фонду Ігоря Палиці «Тільки разом». Ініціативна група подала на розгляд проект «Ми виховуємося і навчаємося у теплоті і затишку», який передбачав придбання нових вхідних дверей, музичного центру й магнітно-маркерної дошки. Завдяки наполегливості батьків, проект було реалізовано через два місяці.

Голова Поромівської ОТГ Євген Недишук переконаний: село має розвиватися.

– Я народився в селі, але багато років жив у містах Нововолинську та Івано-Франківську. Доля закинула мене в Поромів головою об'єднаної територіальної громади. Я побачив, що у віддалених селах нічого не будують і не

створюють. А те, що є, руйнується. Між тим, у селах живуть молоді сім'ї, тут ростуть їхні дітки. Тому ми відновили роботу дитсадка, створили малюкам комфортні умови, наші вихованці вивчають англійську мову, – каже очільник Поромівської ОТГ. – Коли ми подавали у Фонд Ігоря Палиці «Тільки разом» свій проект, громада згуртувалася і зрозуміла, що може розв'язувати наболілі питання. Допомогли дитсадку на умовах дольової участі батьків та Фонду.

Керівник іванічівського представництва Фонду Ігоря Палиці «Тільки разом» Петро Кислий зазначає: найчастіше ініціативні громади звертаються із проханням облаштувати дитмайданчики, санітарні кімнати, замінити старі вікна та двері, придбати в заклади освіти мультимедійну техніку. Звісно ж, на умовах співфінансування.

– Спочатку люди приходять з ідеєю, ми її вивчаємо, підказуємо, як розв'язати питання на взаємовигідних умовах. Іноді підштовхуємо громаду до реалізації ширших проектів, – каже Петро Кислий. – За 2016 рік у представництві реалізували 19 проектів, що їх ініціювали небагато громадянами. Також минулого року Фонд виділив 20 матеріальних допомог на лікування. З початку цього року вже сім проектів перебувають у роботі, і це лише початок, адже робота представництва набирає обертів. Це облаштування спортивного майданчика, закупівля книг у шкільну бібліотеку, прохання про матеріальну допомогу. Люди повірили, що допомога Фонду – реальна.

Оксана ХВЕДЧЕНЯ

ПІДТРИМКА ТАЛАНОВИТОЇ МОЛОДІ

УЧАСНИКИ ВСЕУКРАЇНСЬКОЇ ОЛІМПІАДИ ПОЇДУТЬ У БУКОВЕЛЬ

Останнього тижня березня в Луцьку проходив четвертий, завершальний етап 38-ї Всеукраїнської олімпіади з біології. На інтелектуальні змагання з'їхалися представники всіх областей України. Це – сто двадцять учасників, тридцять два керівники команд, сорок п'ять членів фахового журі.

Щасливі власники путівок

Волинь представили Анастасія Цимбалюк, Яна Романенко, Богдан Свєреда, Юля Чижик та Ігор Нестерук.

Учасники олімпіади демонстрували знання у двох теоретичних та одному практичному турах. Під час теоретичних блоків юні біологи розв'язували тестові завдання. А під час практичного провели три лабораторні дослідження.

Талановиті діти з усієї України підтвердили високий рівень знань, ерудиції та інтелекту. Урочисте закриття олімпіади відбулося 31 березня в актовій залі Луцького НВК №9. До нагородження обдарованої молоді долучився і Фонд Ігоря Палиці «Тільки разом». Переможці отримали 60 подарункових наборів та три путівки в міжнародний табір «Артек-Буковель».

– Один із пріоритетних проектів нашого Фонду – підтримка обдарованої молоді. У його рамках ми надаємо мотивацію і для учнів загальноосвітніх шкіл, і для студентів ПТУ та вишів. Висловлюю щиру вдячність учителям та викладачам, які інвестують у майбутню наукову еліту України. Звертаюся до всіх учасників: примножуйте ці інвестиції і робіть вклад у розвиток біології. Шостий рік у Фонді діє проект «Відпочинок у Буковелі для волинських школярів 9-10 класів, які є учасниками всеукраїнських олімпіад». Юні інтелектуали зможуть відновити сили протягом 10 днів у Міжнародному

центрі «Артек-Буковель», – зазначив заступник голови правління Фонду Ігоря Палиці «Тільки разом» Орест Маховський.

Путівки в Буковель отримали Богдан Свєреда, учень 9 класу Луцького НВК №26, Яна Романенко, учениця 10 класу Луцького НВК «Гімназія №14 імені Василя Сухомлинського» та Ігор Нестерук, десятикласник ЗОШ I-III ступенів с. Видерта Камінь-Каширського району.

До високих результатів волинські школярі йшли впевненими кроками. За словами Богдана Свєреди, любов до цієї науки йому прищепила мама, біолог за фахом. Яна Романенко завдячує допомогою вчительці біології. Дівчина мріє після школи вступати у медичний виш. Ігор Нестерук ще не визначився, яку професію здобуватиме, оскільки йому подобаються і природничі, і математичні дисципліни.

– Всеукраїнська олімпіада – це не завершальний етап змагань для наших учасників, – наголосила голова журі, заступник директора навчально-наукового центру інституту біології та медицини КНУ ім. Тараса Шевченка, кандидат біологічних наук Наталія Скрипник. – Чотири переможці захищатимуть честь України на Міжнародній біологічній олімпіаді, яка цього року відбудеться у Великобританії.

Оксана ХВЕДЧЕНЯ

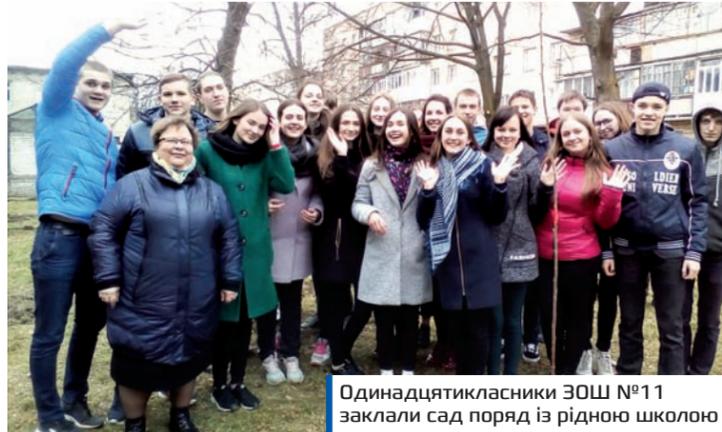

 АКЦІЯ

Зробити Луцьк зеленішим та затишнішим – така мета активних містян, які живуть не лише сьогодні, а прагнуть залишити дітям процвітаюче, європейське місто. У Офіс розвитку кварталу Фонду Ігоря Палиці «Тільки разом» звернулися ініціативні лучани з проханням підтримати їхню ідею з озеленення міста. До її реалізації Фонд залучив дитсадки та школи міста, у яких функціонують фонди розвитку навчальних закладів.

У ці весняні дні навчальні заклади Луцька долучилися до всенародної акції «Посади своє дерево в ім'я любові, вічності і життя тих, хто тобі це життя зберіг». Фруктовий сад уже заклали у школах №№11, 13 та ДНЗ №№ 22, 31, 32, 41.

Новий садок із яблунь, груш, абрикосів та вишень посадили у ДНЗ №32. Усього в дитсадку висадили 30 дерев. Участь у таких акціях для дошкільнят та їхніх батьків – справа не нова. Тут щорічно проводять заходи на підтримку героїв АТО. На території дитсадку вже красується калинова алея. Торік посадили троянди. Цьогоріч трояндова алея стане ще більшою. Спільно з фондом розвитку ДНЗ «Ромашка», що вже рік активно функціонує у дитсадку, замовили 40 кущів троянд.

– Коли народжується дитина, вона своїм голосним криком ніби заявляє: «Я прийшов у цей світ, щоб бути щасливим, щоб жити в гарній родині, багатій країні». Батьки, родина, дитсадок, школа, суспільство стараються все для цього зробити. Однак у світі є дві сили – добро і зло. Зло – це війни, які забирають найкращих людей. Тисячі героїв віддають життя з думкою про вас. Щоб ви пішли до школи в процвітаючій країні. Щоб ви вчилися, росли у мирі та злагоді. Саме з

Одинадцятикласники ЗОШ №11 заклали сад поряд із рідною школою

Учні 13-ї школи підтримали акцію

САД ІЗ ЛЮБОВІ, ВІЧНОСТІ, ЖИТТЯ

метою вшанування героїв відбуваються такі акції, – звернулася до присутніх завідувачка ДНЗ №32 Мирослава Шевчик, яка вже 18 років очолює цей заклад.

Закладання саду в дитсадку «Ромашка» стало справжнім сімейним святом. Малюки разом з мамами і татами садили дерева.

Посадити дерево життя прийшов і голова фонду розвитку ДНЗ №32 «Ромашка» Віталій Шнит:

– Ми сьогодні зібралися увіковічити пам'ять усіх, хто загинув, в образі деревця, щоб продовжити життя. На меті – посадити понад 50 млн дерев. Закладімо сьогодні сад, який через роки стане великим і квітучим.

Благе діло також підтримала керівник Офісу розвитку кварталу, що на Кондзелевича, 30 у Луцьку, Олена Оліфірович. Вона відзначила особливу активність батьківського колективу, співпрацю з завідувачкою та колективом дитсадку.

– Уперше переступивши поріг цього закладу, відчуваєш щирість, доброту, любов та підтримку. Ви дуже активні. Свідчення цього – ініціативи, які реалізував фонд розвитку вашого навчального закладу. Дуже хочеться спостерігати, як ці дерева життя і миру будуть плодоносити, – резюмувала Олена Оліфірович.

Новий фруктовий сад заклали і в ЗОШ №11. Одинадцятикласники разом з дирекцією школи посадили близько 50 яблунь, абрикосів, груш, вишень, які плодоноситимуть уже для їхніх молодших шкільних друзів.

Молодий садок росте і поряд зі школою №13 міста Луцька. Попри те, що у школярів були весняні канікули, вони прийшли до школи, щоб підтримати акцію. Поряд з учнями – вчителі та батьки. Директор навчального закладу Роман Ващук, який лише пізніше очолює школу, власноруч ставить підпори, щоб підв'язати молоді деревця.

– Дітей до праці потрібно привчати змал-

ку. Адже такі спільні справи виховують більше, ніж слова. Праця для дітей завжди корисна, – переконаний він.

Закінчивши роботу біля школи, хлопці-старшокласники йдуть до храму Преображення Господнього, що розташований неподалік. Невдовзі замість чагарника, який раніше був поряд зі святинєю, з'явиться молодий фруктовий сад.

– У Фонд Ігоря Палиці «Тільки разом» звернувся засновник екоклубу «Оазис» Сергій Бохонко з ідеєю зробити місто зеленішим. Ми пішли назустріч та допомогли організувати акцію в тих школах та дитсадках, де діють фонди розвитку навчального закладу. Адже знаємо, що про молодий садок тут піклуватимуться, – зазначив координатор центру розвитку міста Олександр Жаріков. – Такі заходи виховують дитину. Плануємо, що й інші навчальні заклади долучаться до цієї акції.

Ірина ЮЗВА

Діти випробовують нові гойдалки

За таким принципом працює очільник громади села Копачівка Олександр Совтис. До цієї сільської ради належать іще п'ять населених пунктів. Серед них – і невеличке село Башова, розташоване за чотири кілометри від траси «Ковель-Ягодин».

– Башова хоч і маленьке село, але там живуть активні люди. Вони бачили, що в сусідніх селах з'явилися дитячі майданчики. У Башовій чимало молодих родин, в яких підрастають 30 діток дошкільного віку і 20 школярів. Оскільки в селі нема ні школи, ні дитсадку, ініціативні батьки вирішили облаштувати на подвір'ї клубу дитячий майданчик. Звернулися в сільську раду, ми підтримали таку ідею. Адже бажання громади – закон для сільського голови, – каже очільник місцевої сільради Олександр Совтис.

Батьки подали на розгляд у рожищенське представництво Фонду Ігоря Палиці «Тільки разом» проект «Дитячий ігровий майданчик». Голова ініціативної групи, член партії «Українське об'єднання патріотів – УКРОП» Ірина Зінюк не приховує: не всі вірили, що задум пощастить втілити у життя.

– Серед односельчан були різні настрої. Дехто сумнівався, але більшість, особливо молодь, були певні в позитивному результаті. Адже ми робили майданчик заради дітей. Тому люди відгукнулися й долучилися до проекту. Тепер цей сучасний ігровий майданчик – окраса нашого села, – тишиться Ірина Зінюк.

У першій половині дня на майданчику граються дошкільнята. А коли після уроків шкільний автобус привозить додому школярів, гамору біля

 ДОЗВІЛЛЯ

БАЖАННЯ ГРОМАДИ – ЗАКОН ДЛЯ СІЛЬСЬКОГО ГОЛОВИ

Довгождане відкриття майданчика

клубу додається. А вже увечері до гойдалок та гірки виходять молоді мами з немовлятами у візочках.

Мама двох донечок Катерина Квасова каже: тут постійно лунають дитячі голоси і сміх. Дорослі дуже раді, що тепер їхні малюки граються в безпечному місці. Адже майданчик обгороджений, а для повної безпеки діток навіть зрізали старі дерева. Пеньки розфарбували й перетворили на зручні стилізовані стільці.

– Наше село маленьке, але ми стараємося, щоб тут вирувало життя, – каже Ірина Зінюк, завідувачка сільського клубу. – Єдиний заклад, де ми проводимо масові заходи, – це наш клуб. Тут молоді грає у теніс, тут проводить репетиції вокальний аматорський жіночий колектив «Полісяночка». Зараз думаємо над тим, як організувати дозвілля дітей. Але спочатку нам треба перекрити дах і зробити капітальний ремонт у клубі. Тож плануємо брати участь у конкурсі проектів Фонду Ігоря Палиці «Тільки разом». Бо самотужки громада не зможе облагородити сільський заклад культури.

Керівник рожищенського представництва Фонду Ігоря Палиці «Тільки разом» Олена Веремчук зазначила: у Фонді не лише надають фінансову допомогу ініціативним громадам, а й підтримують їхні ідеї. Адже тільки разом можна сміливо рухатися вперед.

Оксана ХВЕДЧЕНЯ

 СПОРТИВНІ БАТАЛІЇ

У ЛУЦЬКУ – ЕЛІТНИЙ ФІНАЛ ФУТЗАЛУ

20 команд із міні-футболу змагалися в Луцьку за звання кращої під час елітного фіналу Аматорської футзальної ліги України. Напружений, драйвовий турнір, що тривав протягом трьох днів у КРЦ «Адреналін Сіті», зібрав на спортивному майданчику справжніх професіоналів, а на глядацьких трибунах – сотні уболівальників.

Одесити – переможці змагань

Така непересічна спортивна подія стала можливою завдяки ентузіазму та старанням Асоціації футболу України та Волинської області, Аматорської футзальної ліги України та за підтримки Фонду Ігоря Палиці «Тільки разом».

В урочистому відкритті взяли участь віце-президент Асоціації футболу України (АФУ) Вадим Каганов, голова комітету аматорського і масового футболу (АФУ) Микола Сергієнко, керівник Асоціації міні-футболу у Волинській області Сергій Голоскоков та координатор програми «Волинь спортивна» Фонду Ігоря Палиці «Тільки разом» Олексій Сорокун.

– Футзал сьогодні набуває все більшої популярності на аматорському рівні, а наша збірна з футболу давно зарекомендувала себе на світовому та європейському рівнях як один з лідерів. Саме завдяки таким заходам у юного покоління ще більше розвивається любов до спорту, зокрема футболу чи футзалу. А фізична культура та спорт є одним з пріоритетних напрямків роботи Фонду, про що неодноразово наголошує його засновник Ігор Палиця, – зауважив Олексій Сорокун.

Як розповів керівник Асоціації міні-футболу Волині Сергій Голоскоков, серед учасників були й відомі аматорські колективи. Зокрема, захищати свій титул до Луцька приїхала одеська команда «Чорне

море», яка виграла попередні дві «елітки». Не менш відомі й столичні Partizan та RED. Елітний фінал не залишився і без участі двох волинських команд: «Надія-2» (фіналіст Кубка Волині та абсолютний чемпіон Вищої ліги) і «Бренд груп» (володар Кубка АМФВ).

– Фінал четвертого елітного фіналу Аматорської футзальної ліги України сезону 2016/2017 років видався дуже захопливим та інтригуючим за ходом подій. У фіналі зішлись команди RED (Київ) та «Чорне море» (Одеса). Проте з рахунком 1:2 одесити після напруженої гри знову стали чемпіонами Елітного фіналу АФЛУ, – зазначив Сергій Голоскоков.

Стосовно волинських команд, то луцька «Бренд груп» – дебютант всеукраїнських змагань – дійшла до ¼ фіналу, де поступилася сумчанам з рахунком 2:6. До речі, луцький гравець Сергій Лисенко показав високий рівень гри й отримав приз кращого бомбардира. Друга волинська команда «Надія-2» з Локачинського району також на стадії ¼ фіналу поступилася чемпіону – команді «Чорне море» з мінімальним рахунком 1:2.

Напружена гра й жага до перемоги не залишили байдужими нікого – ні спортсменів, ні уболівальників. Сподіваємося, змагання такого рівня все частіше відбуватимуться у рідному Луцьку.

Оксана ВАШКЕВИЧ